Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1019/2002

2002 m. birželio 13 d.

dėl prekybos alyvuogių aliejumi standartų

(OL L 155, 2002 6 14, p. 27)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1964/2002 2002 m. lapkričio 4 d.	L 300	3	2002 11 5
►**M2**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1176/2003 2003 m. liepos 1 d.	L 164	12	2003 7 2
►**M3**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 406/2004 2004 m. kovo 4 d.	L 67	10	2004 3 5
►**M4**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1750/2004 2004 m. spalio 8 d.	L 312	7	2004 10 9
►**M5**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1044/2006 2006 m. liepos 7 d.	L 187	20	2006 7 8
►**M6**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 632/2008 2008 m. liepos 2 d.	L 173	16	2008 7 3
►**M7**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1183/2008 2008 m. lapkričio 28 d.	L 319	51	2008 11 29

▼B

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1019/2002

2002 m. birželio 13 d.

dėl prekybos alyvuogių aliejumi standartų

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1966 m. rugsėjo 22 d. Tarybos reglamentą Nr. 136/66/EEB dėl bendro aliejų ir riebalų rinkos organizavimo ([1]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1513/2001 ([2]), ypač į jo 35a straipsnį,

kadangi:

(1) Alyvuogių aliejus turi tam tikrų, pirmiausia organoleptinių ir maistinių, savybių, kurios, atsižvelgus į alyvuogių aliejaus gamybos išlaidas, leidžia jam patekti į didelių, palyginti su dauguma kitų augalinių riebalų, kainų rinką. Atsižvelgiant į tokią rinkos situaciją, alyvuogių aliejui turėtų būti nustatyti nauji pardavimo standartai, kuriuose pirmiausia turėtų būti konkrečios ženklinimo etiketėmis taisyklės, papildančios taisykles, nustatytas 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą etiketėmis, pateikimą ir reklamą, suderinimo ([3]) su pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2001/101/EB ([4]), o pirmiausia – jos 2 straipsnyje nustatytas taisykles.

(2) Siekiant garantuoti parduodamo alyvuogių aliejaus autentiškumą, mažmeniniam pardavimui skirta pakuotė turi būti maža ir su atitinkama uždarymo sistema. Tačiau valstybėms narėms turėtų būti leidžiama kolektyvinėms įmonėms leisti naudoti didesnes pakuotes.

(3) Be privalomo įvairių rūšių alyvuogių aliejaus aprašymo, numatyto Reglamento 136/66/EEB 35 straipsnyje, vartotojai turėtų būti informuojami apie siūlomo alyvuogių aliejaus rūšis.

(4) Dėl žemės ūkio tradicijų, vietinio spaudimo būdų ir maišymo praktikos, priklausomai nuo geografinio regiono, tiesiogiai parduodamas alyvuogių aliejus gali būti visiškai skirtingo skonio ir kokybės. Tai gali nulemti tos pačios rūšies kainų skirtumus, kurie iškreiptų rinką. Tarp kitų valgomojo alyvuogių aliejaus rūšių nėra esminių kilmės vietos nulemtų skirtumų ir todėl ant tokio aliejaus tiesioginės pakuotės nurodytas kilmės vietos žymuo leistų vartotojams manyti, kad tokių skirtumų yra. Todėl, siekiant neiškreipti valgomųjų alyvuogių aliejų rinkos, turėtų būti nustatyti Bendrijos standartai dėl kilmės nuorodos, kuri turėtų būti apribota apibrėžtas sąlygas atitinkantiems aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo ir pirmojo spaudimo aliejams. Tikslas yra tokia sistema, kuri įtrauktų toms alyvuogių aliejaus rūšims privalomą kilmės vietos nuorodą. Kadangi vis dėlto dar nėra būdų atsekti ir patikrinti visus apyvartoje esančio alyvuogių aliejaus kiekius, šiuo metu įvesti tokią sistemą neįmanoma, todėl neprivalomos priemonės turi būti įvestos dėl aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo ir pirmojo spaudimo aliejaus.

(5) Šiuo metu esantys prekių ženklai, įskaitant geografines nuorodas, gali būti naudojami ir toliau, tačiau su sąlyga, jeigu jie anksčiau buvo oficialiai įregistruoti vadovaujantis 1988 m. gruodžio 21 d. pirmąja Tarybos direktyva 89/104/EEB dėl valstybių narių prekių

([1]) OL 172, 1966 9 30, p. 3025/66.
([2]) OL L 201, 2001 7 26, p. 4.
([3]) OL L 109, 2000 5 6, p. 29.
([4]) OL L 310, 2001 11 28, p. 19.

▼B

ženklų įstatymų suderinimo ([1]) su pakeitimais, padarytais Sprendimu 92/10/EEB ([2]), arba 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekės ženklo ([3]) su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 3288/94 ([4]).

(6) Pagal 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos ([5]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu Nr. 2796/2000 ([6]), kilmės vietos nuoroda gali būti laikoma saugoma kilmės nuoroda (PDO) arba saugoma geografinė nuoroda (PGI). Kad vartotojams nekiltų painiavos, galinčios suardyti rinką, kilmės vietos nuorodomis turėtų būti PDO arba PGI nuorodos. Importuotų alyvuogių aliejų atveju turi būti laikomasi lengvatinės kilmės taisyklių, apibrėžtų 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamente Nr. 2913/92, nustatančiame Bendrijos muitinės kodeksą ([7]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2700/2000 ([8]).

(7) Jei pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus kilmės vietos nuoroda nukreipia į Bendriją ar valstybę narę, reiktų turėti omenyje, kad aliejaus kokybei ir skoniui įtakos turi ne tik naudotos alyvuogės, bet ir spaudimo būdai bei patirtis. Todėl kilmės vietos nuoroda turi būti į tą geografinį rajoną, kuriame aliejus buvo išgautas, o tai paprastai ir būna tas rajonas, kuriame iš alyvuogių tas aliejus yra spaudžiamas. Vis dėlto tam tikrais atvejais aliejus spaudžiamas ne tose pačiose vietose, kuriose alyvuogės buvo surinktos, o ši informacija turėtų būti nurodyta ant pakuotės ar prie pakuotės pridedamų etikečių, kad būtų užtikrinta, jog vartotojai neklaidinami, o alyvuogių aliejaus rinka neiškreipiama.

(8) Didžioji Bendrijoje ir valstybėse narėse rinkoje esančio pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus dalis yra alyvuogių aliejų mišiniai, taip garantuojant nuolatinę kokybę ir tipines organoleptines charakteristikas, kurių tikisi rinka. Tipinės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus charakteristikos minėtuose rajonuose garantuojamos, nepaisant to (o kartais dėl to), kad įpilama nedidelė dalis alyvuogių aliejaus, kurio kilmės rajonas yra kitas. Siekiant sudaryti nuolatinių rinkos tiekimų pagal tradicinius prekybinius srautus galimybę ir įvertinant specifinius produktų apimčių svyravimus dėl alyvuogių augimo laikotarpio, kilmės vietos nuoroda, kurioje paminima Bendrija ar valstybė narė, turėtų būti išlaikyta ant produkto, jei tai yra mišinys, turintis nedidelę alyvuogių aliejaus dalį iš kitų rajonų. Vis dėlto tokiais atvejais vartotojus reikia informuoti, kad kilmės vietos nuorodoje nurodyta kilmės zona netaikoma visam produktui.

(9) Pagal Direktyvą 2000/13/EB nuorodos, esančios ant etikečių, neturi klaidinti vartotojų, o visų pirma nuorodos apie minėto alyvuogių aliejaus charakteristikas arba apie tai, kad jiems priskirtos savybės, kurių jie neturi, arba darant užuominą, kad aliejus turi ypatingų charakteristikų, kai tuo tarpu tas charakteristikas iš tikrųjų turi dauguma aliejų. Tam tikroms įprastai vartojamoms, laisvai pasirenkamoms nuorodoms, kurios alyvuogių aliejams yra specifinės, irgi reikia suvienodintų taisyklių, tiksliai apibrėžiančių tokius reikalavimus ir užtikrinančių, kad nuorodų tikrumas gali būti patikrintas. Atitinkamai ir sąvokos „šaltasis spaudimas“ ir „šaltasis išgavimas“ turėtų atitikti techniškai

([1]) OL L 40, 1989 2 11, p. 1.
([2]) OL L 6, 1992 1 11, p. 35.
([3]) OL L 11, 1994 1 14, p. 1.
([4]) OL L 349, 1994 12 31, p. 83.
([5]) OL L 208, 1992 7 24, p. 1.
([6]) OL L 324, 2000 12 21, p. 26.
([7]) OL L 302, 1992 10 19, p. 1.
([8]) OL L 311, 2000 12 12, p.17.

▼B

apibrėžtą tradicinį gamybos būdą. Organoleptinės savybės turi būti pagrįstos objektyviomis išvadomis. Jei būtų tik vienintelė nuoroda apie rūgštingumą, būtų siūloma neteisinga absoliučios kokybės skalė, kuri klaidintų vartotojus, kadangi šis veiksnys kokybinę vertę reiškia tik tada, kai jis susijęs su kitomis minėto aliejaus charakteristikomis. Todėl siekiant, kad alyvuogių aliejaus rinkoje atsirastų aiškumas, ir atsižvelgiant į tam tikrų nuorodų daugėjimą bei jų ekonominę reikšmę, turėtų būti nustatyti objektyvūs tų nuorodų naudojimo kriterijai.

(10) Reikia imtis veiksmų užtikrinti, kad dėl maisto produktų, kuriuose yra alyvuogių aliejaus, nebūtų klaidinami vartotojai tais atvejais, jeigu būtų išryškinamas tik alyvuogių aliejaus naudingumas, o tikroji produkto sudėtis aiškiai neapibrėžiama. Todėl etiketėse privalo būti aiškiai nurodyta alyvuogių aliejaus dalis mišinyje procentais ir kitos nuorodos, būdingos produktams, sudarytiems išskirtinai iš augalinių aliejų mišinio. Be to, turi būti atsižvelgta į ypatingąsias sąlygas, nustatytas tam tikrose specialiai alyvuogių aliejaus produktams skirtose taisyklėse.

(11) Alyvuogių aliejaus rūšių pavadinimai atitinka fizines ir chemines bei organoleptines charakteristikas, nustatytas Reglamento Nr. 136/66/EEB priede ir 1991 m. liepos 11 d. Komisijos reglamente (EEB) Nr. 2568/91 dėl alyvuogių aliejaus bei alyvuogių atliekų aliejaus charakteristikų ir dėl atitinkamų analizės metodų ([1]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 796/2002 ([2]). Kad būtų galima užtikrinti, jog vartotojai nėra klaidinami, o konkurencija minėtose aliejų rinkose neiškreipiama, visos kitos etiketėje esančios nuorodos turi būti pagrįstos objektyviais dalykais.

(12) Vadovaudamosi patikrinimų sistemos struktūra, nustatyta Reglamento Nr. 136/66/EB 35a straipsnio 2 dalyje, valstybės narės turi tiksliai nusakyti pateiktiną pagrindą ir finansines nuobaudas, skiriamas už kitokių negu leidžiama terminų panaudojimą. Nepriimant *a priori* jokių išlygų, tokiu pagrindu turėtų būti nustatyti faktai, analizės rezultatai ar patikimi įrašai bei administracinė ir apskaitos informacija.

(13) Kadangi atsakingų už ženklinimą etiketėmis įmonių patikrinimai turi būti atlikti toje valstybėje narėje, kurioje tos įmonės yra įsteigtos, reikia nustatyti administracinio bendradarbiavimo tarp Komisijos ir valstybių narių, kuriose alyvuogių aliejus realizuojamas, tvarką.

(14) Siekiant įvertinti šioje direktyvoje numatytas priemones, minėtos valstybės narės turi pranešti dėl susidariusių aplinkybių ir patirtų sunkumų.

(15) Siekiant nustatyti pereinamąjį prie naujų standartų ir reikalingų taikyti priemonių sukūrimo laikotarpį, 1998 m. gruodžio 22 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2815/98 dėl alyvuogių aliejaus prekybos standartų ([3]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2152/2001 ([4]), taikymo laikotarpis turėtų būti pratęstas, o šio reglamento taikymas turėtų būti atidėtas.

(16) Savo nuomonės Aliejų ir riebalų vadybos komitetas per jo pirmininko nustatytą laiką nepateikė,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

([1]) OL L 248, 1991 9 5, p. 1.
([2]) OL L 128, 2002 5 15, p. 8.
([3]) OL L 349, 1998 12 24, p. 56.
([4]) OL L 288, 2001 11 1, p. 36.

▼B

1 straipsnis

1. Nepažeisdamas Direktyvos 2000/13/EB, šis reglamentas nustato konkrečius alyvuogių aliejų ir alyvuogių išspaudų aliejų, nurodytų Reglamento Nr. 136/66/EEB priedo 1 punkto a ir b papunkčiuose, 3 ir 6 punktuose, mažmeninės prekybos etapo standartus.

2. Šiame reglamente mažmeninės prekybos etapas – tai 1 dalyje nurodyto aliejaus, pateikto natūraliu pavidalu ar įmaišyto į maisto produktus, pardavimas galutiniam vartotojui.

2 straipsnis

1 straipsnio 1 dalyje nurodyti aliejai galutiniam vartotojui turi būti pateikti ne didesnėje kaip penkių litrų talpos pakuotėje. Tokioje pakuotėje turi būti įtaisyta tokia atidarymo sistema, kurią atidarius pirmą kartą, vėl užsandarinti nebeįmanoma, o pati pakuotė turi būti paženklinta etiketėmis pagal 3 ir 6 straipsnius.

Vis dėlto tais atvejais, kai aliejus yra skirtas vartoti restoranuose, ligoninėse, valgyklose ir kitose panašiose kolektyvinėse įmonėse, valstybės narės, priklausomai nuo minėtos įmonės, gali nustatyti kitokią, penkis litrus viršijančią, didžiausią pakavimo talpą.

3 straipsnis

Kaip nurodyta 1 straipsnio 1 dalyje, aliejų etiketėse užrašai turi būti aiškūs ir nenutrinami, o, be prekinio aprašymo pagal Reglamento Nr. 136/66/EEB 35 straipsnį, apie aliejaus rūšį dar turi būti pateikiama tokia informacija:

a) aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejui:

„aukščiausios rūšies alyvuogių aliejus, išgautas tiesiogiai iš alyvuogių ir tik mechaninėmis priemonėmis;“

b) pirmojo spaudimo alyvuogių aliejui:

„alyvuogių aliejus, išgautas tiesiogiai iš alyvuogių ir tik mechaninėmis priemonėmis;“

c) alyvuogių aliejui, sudarytam iš rafinuotų alyvuogių aliejų ir pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus:

„aliejus, sudarytas tik iš rafinuotų alyvuogių aliejų ir tiesiogiai iš alyvuogių išgautų aliejų;“

d) alyvuogių išspaudų aliejui:

„aliejus, sudarytas tik iš aliejų, gautų apdorojant po alyvuogių aliejaus spaudimo gautą produktą, bei iš aliejų, išgautų tiesiogiai iš alyvuogių,“

arba

„aliejus, sudarytas tik iš aliejų, gautų gaminant alyvuogių išspaudų aliejų, ir aliejų, išgautų tiesiogiai iš alyvuogių.“

4 straipsnis

1. Tik aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo ir pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus, apibūdinto Reglamento Nr. 136/66/EEB 1 punkto a ir b papunkčiuose, etiketėse gali būti kilmės vietos nuoroda, atitinkanti 2–6 dalyse numatytas sąlygas.

Šiame reglamente „kilmės vietos nuoroda“ reiškia ant pakuotės ar prie pakuotės pridėtoje etiketėje esančią nurodą į geografinį rajoną.

2. Kilmės vietos nuorodos gali reikšti regioninę kilmės vietą tiems produktams, kuriems naudinga nurodyti saugomą kilmės vietos nuorodą

▼B

arba saugomą geografinę nuorodą pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2081/92. Tokios nuorodos apibūdinamos minėtame reglamente.

Kitais atvejais kilmės vietos nuorodą sudaro nuoroda į valstybę narę, Bendriją arba trečiąją šalį.

3. Prekių ženklų ar firmų pavadinimai, dėl kurių registracijos buvo kreiptasi ne vėliau kaip 1998 m. gruodžio 31 d. pagal Direktyvą 89/104/EEB arba ne vėliau kaip 2002 m. kovo 31 d. pagal Reglamentą (EB) Nr. 40/94, neturi būti laikomi šiame reglamente numatytomis kilmės vietos nuorodomis.

4. Tuo atveju, kai produkcija importuojama iš trečiosios šalies, kilmės vietos nuoroda turi būti apibrėžta pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 22–26 straipsnius.

5. Kilmės vietos nuoroda, kurioje yra paminėta valstybė narė ar Bendrija, turi atitikti geografinį rajoną, kuriame minėtos alyvuogės buvo surinktos arba kuriuose yra spaudyklė, kuria iš alyvuogių buvo spaudžiamas aliejus.

Jeigu alyvuogės buvo surinktos valstybėje narėje, trečiojoje šalyje ar kitoje, negu ta, kurioje yra spaudyklė, kuria iš alyvuogių buvo spaudžiamas aliejus, kilmės vietos nuorodoje turi būti toks užrašas: „(aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo) pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus, išgautas (nurodoma Bendrija arba tam tikros valstybės narės pavadinimas) iš alyvuogių, surinktų (nurodoma Bendrija, tam tikra valstybė narė arba šalis)“.

6. Tais atvejais, kai aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejų arba pirmojo spaudimo alyvuogių aliejų mišinių, kuriuose daugiau kaip 75 % produkto kilmės vieta, apibūdinta šio straipsnio 5 dalies pirmoje pastraipoje, yra toje pačioje valstybėje narėje ar Bendrijoje, pagrindinė kilmės vieta gali būti nurodyta vadovaujantis minimaliu dydžiu (75 % ar daugiau), kuris faktiškai ir yra pagrindinė kilmės vieta.

5 straipsnis

Iš laisvai pasirenkamų nuorodų, galinčių būti aliejaus etiketėse, kaip nurodyta 1 straipsnio 1 dalyje, tos, kurios nurodytos šiame straipsnyje, atitinka šiuos reikalavimus:

a) nuoroda „pirmasis šaltasis spaudimas“ gali būti tik ant pirmojo spaudimo ar aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo aliejų, išgautų žemesnėje kaip 27 °C temperatūroje pirmuoju mechaniniu spaudimu spaudžiant alyvuogių pastą tradicine išgavimo sistema, naudojantis hidrauliniais presais;

b) nuoroda „šaltasis spaudimas“ gali būti tik ant aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo ir pirmojo spaudimo alyvuogių aliejų, išgautų žemesnėje kaip 27 °C temperatūroje košiant ar centrifuguojant alyvuogių pastą;

c) organoleptinių savybių nuorodos gali būti tik tada, jeigu jos pagrįstos Reglamente (EEB) Nr. 2568/91 numatytų analizės būdų rezultatais;

d) nuoroda apie rūgštingumą ar maksimalus rūgštingumas gali būti nurodytas tik tada, jei kartu yra įspausta ir tokio pat dydžio bei toje pačioje matymo vietoje nuoroda apie peroksidų skaičių, vaško kiekį ir ultravioletinių spindulių absorbciją, apibrėžtą pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2568/91.

6 straipsnis

1. Tais atvejais, kai alyvuogių aliejų ir kitų augalinių aliejų mišinius sudarantys aliejai, nurodyti 1 straipsnio 1 dalyje, etiketėje pažymimi kur nors kitur, o ne sudėtinių dalių sąraše, naudojant žodžius, paveikslėlius ar piešinius, minėtas mišinys privalo turėti tokį prekybinį aprašymą:

▼B

„Augalinių aliejų mišinys (arba nurodomi specifiniai tam tikrų augalinių aliejų pavadinimai) ir alyvuogių aliejus“, tiesiogiai nurodant alyvuogių aliejaus kiekį procentais mišinyje.

Taip, kaip tai nurodyta pirmojoje pastraipoje, alyvuogių aliejaus buvimas mišinyje gali būti pavaizduojamas paveikslėliais ar piešiniais mišinio etiketėje tik tuo atveju, kai minėtame mišinyje alyvuogių aliejaus yra daugiau kaip 50 %.

2. Išskyrus atvejus, nurodytus reglamentuose, skirtuose specialiai tam tikriems produktams, kurių sudėtyje yra alyvuogių aliejaus, tais atvejais, kai alyvuogių aliejaus buvimas kituose negu išvardyti 1 dalyje maisto produktuose pavaizduojamas etiketėje kur nors kitur, negu sudėtinių dalių sąraše, naudojant žodžius, paveikslėlius arba piešinius, maisto produktų prekiniame aprašyme turi būti tiesiogiai nurodytas alyvuogių aliejaus procentas visame grynajame maisto produkto svoryje.

Įmaišyto alyvuogių aliejaus procentas visame grynajame maisto produkto svoryje gali būti pakeistas įmaišyto alyvuogių aliejaus procentu visame riebalų svoryje, pridedant riebalų procento žodinę išraišką.

3. Jeigu pateikiamas alyvuogių išspaudų aliejus, 1 ir 2 dalys taikomos *mutatis mutandis*, žodžius „alyvuogių aliejus“ pakeičiant žodžiais „alyvuogių išspaudų aliejus“.

7 straipsnis

Valstybės narės, kurioje įsikūręs gamintojas, pakuotojas ar pardavėjas, suinteresuota šalis turi pateikia 4, 5 ir 6 straipsniuose nurodytas nuorodas pagrindžiančius dokumentus, paremtus vienu ar keliais toliau minimais veiksniais:

a) faktiniai veiksniai arba moksliškai pripažinti faktai,

b) analizių rezultatai arba automatiniai įrašai, gauti iš reprezentatyvių mėginių,

c) administracinė ar apskaitos informacija, saugoma pagal Bendrijos ir (arba) nacionalines taisykles.

Minėta valstybė narė turi leisti 4, 5 ir 6 straipsniuose nurodytų ir etiketėse pateikiamų nuorodų ir išvadų, pagrįstų pateiktais papildomais dokumentais ir (arba) palyginamosiomis ekspertų nuomonėmis, nuokrypius, atsižvelgusi į metodų ir minėtos dokumentacijos tikslumą ir galimybę pakartoti bei ten, kur taikoma, lyginamosios ekspertų nuomonės pakartojimo galimybę.

8 straipsnis

1. Visos valstybės narės pateikia Komisijai įstaigos ar įstaigų, atsakingų už šio reglamento taikymo priežiūrą, pavadinimus ir adresus. Komisija apie tai praneša kitoms valstybėms narėms ir bet kuriai to prašančiai suinteresuotai šaliai.

2. Valstybė narė, kurioje ant etiketės yra pateikiamas gamintojo, pakuotojo ar pardavėjo adresas, vadovaudamasi patikrinimo prašymu, turi paimti mėginius iki kito mėnesio pabaigos nuo prašymo pateikimo ir patikrinti, ar ant minėtos etiketės nuorodos yra teisingos. Prašymą gali siųsti:

a) kompetentingi Komisijos departamentai;

b) pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1638/98 ([1]) 4a straipsnį valstybės narės patvirtintos veiklos vykdytojų organizacijos;

c) kitos valstybės narės kontroliuojanti įstaiga.

([1]) OL L 210, 1998 7 28, p. 32.

▼B

3. Prie 2 dalyje nurodytų prašymų turi būti pateikta visa prašomam patikrinimui atlikti reikalinga informacija, o pirmiausia:

a) atitinkamo aliejaus mėginių paėmimo ar pirkimo data;

b) įmonės, kurioje buvo paimti mėginiai ar iš kurios buvo nupirktas minėtas aliejus, pavadinimas, verslo pavadinimas ir adresas;

c) atitinkamų partijų kiekis;

d) visų etikečių, dedamų ant minėto aliejaus pakuočių, kopijos;

e) analizės rezultatai arba kitos palyginamosios ekspertų nuomonės, nurodant naudotus metodus bei atitinkamos laboratorijos ar eksperto pavadinimą ir adresą;

f) ten, kur taikoma, minėto aliejaus tiekėjo pavadinimą, kaip tai nurodyta realizavimo rinkoje.

4. Iki trečio mėnesio pabaigos po 2 dalyje nurodyto prašymo padavimo minėta valstybė narė turi pranešti prašytojui apie jam priskirtų nuorodų kiekį bei priemones, kurių buvo imtasi.

9 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, įskaitant priemones dėl nuobaudų sistemos, užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento.

Ne vėliau kaip iki 2002 m. gruodžio 31 d. valstybės narės praneša Komisijai apie priemones, kurių buvo imtasi, o apie tų priemonių pakeitimus praneša iki kito mėnesio pabaigos nuo tų priemonių pakeitimo priėmimo.

▼M3

Ne vėliau kaip iki 2004 m. gruodžio 31 d. Čekijos Respublika, Estija, Kipras, Latvija, Lietuva, Vengrija, Malta, Lenkija, Slovėnija ir Slovakija praneša Komisijai apie priemones, kurių buvo imtasi, o apie tų priemonių pakeitimus praneša iki kito mėnesio pabaigos nuo tų priemonių pakeitimo priėmimo.

▼B

2. Siekdamos patikrinti 5 ir 6 straipsniuose nurodytas nuorodas, suinteresuotos valstybės narės gali numatyti priemones, skirtas įmonėms, kurių pakavimo įrenginiai yra tos valstybės narės teritorijoje, patvirtinti. Toks patvirtinimas yra privalomas nuorodoms, minimoms 4 straipsnyje.

Patvirtinimas suteikiamas ir raidinė skaitmeninė nuoroda išduodama kiekvienam to prašančiai įmonei, kuri atitinka šias sąlygas:

a) turi pakavimo įrenginius;

b) įsipareigoja surinkti ir saugoti pagrindžiančius dokumentus, kurių reikalauja valstybė narė pagal 7 straipsnį;

c) turi saugojimo sistemą, sudarančią galimybes patikrinti turinčių kilmės vietos nuorodą aliejų provenenciją taip, kad tai tenkintų atitinkamą valstybę narę.

Ten, kur taikoma, etiketė privalo turėti raidinę skaitmeninę patvirtintos pakavimo gamyklos nuorodą.

3. Valstybės narės gali ir toliau tuos patvirtintas įmones laikyti patvirtintomis pakuoti aliejus, turinčius kilmės vietos nuorodą pagal Reglamentą (EB) Nr. 2815/98, ir atitinkančiais patvirtinimo reikalavimus 2001–2002 prekybos metams.

10 straipsnis

Ne vėliau kaip iki kiekvienų metų kovo 31 d. suinteresuotos valstybės

▼B

narės pateikia Komisijai ataskaitą, kurioje apie praėjusius metus turi būti pateikta tokia informacija:

a) pagal 8 straipsnio 2 dalį gauti prašymai dėl patikrinimų;

b) atlikti patikrinimai bei praėjusiais prekybiniais metais pradėti ir tebevykstantys patikrinimai;

c) po atliktų patikrinimų priimtos paskesnės priemonės ir taikytos nuobaudos.

Ataskaitoje informacija turi būti pateikta pagal atliktų patikrinimų metus ir pagal pažeidimų rūšis. Ten, kur taikoma, ataskaitoje turi būti nurodyti visi specifiniai sunkumai, su kuriais buvo susidurta, bei pasiūlytos kontrolės tobulinimo priemonės.

11 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2815/98 7 straipsnyje nurodyta data „2002 m. birželio 30 d.“ keičiama data „2002 m. spalio 31 d.“

12 straipsnis

1. Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje.

▼M2

2. Reglamentas taikomas nuo 2002 m. lapkričio 1 d.

2 ir 3 straipsniai, 5 straipsnio a, b ir d punktai ir 6 straipsnis taikomas nuo 2003 m. lapkričio 1 d.

▼M7

5 straipsnio c punktas taikomas nuo 2009 m. liepos 1 d.

▼M2

11 straipsnis taikomas nuo 2002 m. liepos 1 d.

Tačiau produktais, kurie buvo teisėtai pagaminti ir paženklinti etiketėmis Bendrijoje ar teisėtai importuoti į Bendriją ir išleisti į apyvartą iki 2003 m. lapkričio 1 d., gali būti prekiaujama tol, kol bus sunaudotos visos atsargos.

▼B

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.